

Qebarê şikeştina Kurdî

»»» R:8

Remza şoreşê û destkevtên 110 Rojan de

»»» R:3

*Bidestveanîna mafên netewî yên gelê kurd
di çarçoveya Îraneke demokratîk û federal de*

Agirî

Duheftînameyek Siyasî-Giştî Ye, PDK Îranê diweşîne www.kurdistanmedia.com/kurdî
www.agirimedia.org Hejmar (437) 05-01-2023 Buha (1000) Tûmen

Di Derbarê ola Zerdeştîyê
de ku oleke kevin ya Kurdan e; bi
çend zanîn...

»»» R:5

Şoreşa Jina, ronesansek e li dijî çes-
pandina hêz û serweriyê

»»» R:7

"Jin, Jiyan, Azadî"

Qetlîama Li Parîsê Rûda û Helwesta Kurdan

**N: Mustafa Ozçelik
Serokê Giştî yê PAKê**

Roja 23yê Çileyê Pêşîn a 2022yê, kesekî Fransîz ku temenê wî 69 sal e, li Parîs a paytexta Fransayê bi çek êrîşî Navenda Çanda Kurd a Ahmet Kaya û sertraşxaneyekê kir û di encamê de 3 Kurd hatin kuştin û 3 kes jî birîndar bûn.

Piştî vê êrîşê, gelek çalakî û xwepêşandanên cûr bi cûr hatin li dar xistin. Lê ya herî balkêş ew bû ku, hinek Kurdên têkder, xerabker, vandal, li Parîsê bi navê nerazîbûnê êrîş birin ser dukan û cîh û war û otomobîlên xelkê û park û baxçeyan û gelek der şewitandin.

Ew kesê Fransîz yê ku êrîşî kurdan kiribû, xwe wek kesekî nîjadperestî pênase kirîye, wek psîkolojîk kesekî nexweşbûye û berê jî ji ber kiryarên nîjadperestî cezaya hefsê xwarîye, hatiye girtin.

Herçiqas ev kiryara wek kiryareke takekesî hatibe nîşandan jî, tecrubeyên heta îro nîşan dane ku, di kiryar û êrîşên bi vî rengî da destên hinek dezgehên îstîxbaratê û hêzên tarî her hene.

Cîhê mixabîniyê ye ku, yên di wê êrîşê da hatîne qetil kirin û birîndar bûne, yên mexdûr jî kurd in; yên ku di encama wan êrîşên bi navê kurdan li cîh û war û otomobîlên xelkê Fransayê hatiye kirin da, wek prestîj zerar dîtine jî her kurd in.

Wan kesên ku bi navê kurdan ew êrîşên terorî, nemirovî, xerabker birine ser cîh û otomobîlên xelkê Fransayê, bi kîjan armancê û li ser navê kîjan partîyê, rêxistinê û

dezgehê ew kiribin jî, di encamê da ji dijmin û xêrnexwazên milletê kurd ra xizmet kirine.

Ev êrîşa li Parîsê li kurdan hatiye kirin û êrîşên terorî yên hinek kesan li ser navê kurdan li cîh û war û otomobîlên xelkê Parîsê kirine, di demeke weha da rûdaye ku, Dewleta Fransayê di derbarê kurdan da sîyaset û helwesteke erênî dimeşîne û di raya giştî ya Ewropayê da di derbarê kurdan da piştgirî û sempatîyek berfireh çêbûye. Ev jî cîhê balê ye. Di encama herdu kiryanan da yên zerar dîtine Dewleta Fransayê û gelê kurd e. Ev encama jî nîşana wê yekê ye ku, yên êrîş birine ser kurdan û yên li ser navê kurdan êrîşên têkder, terorî kirine ji yek armancê, ji dijminên Fransayê û ji dijminên kurdan ra xizmet kirine. Ma gelo ev dikare tesadufek be? Mixabin, qaîdeyên zaniştê û tecrubeyên heyî, ji me ra nabêjin ev kiryarna tesaduf in.

Helbete ku em bangî rêzdar Macron dikin da ku di demeke kurt da sebebê vê êrîşê û yên li pişt vê êrîşê ne bêne dîyar kirin û êrîşkar jî bê ceza kirin. Lê divê em bibînin ku, piştî vê êrîşa li Parîsê li kurdan hate kirin, Serokê Fransayê Rêzdar Emmanuel Macron di derbarê vê êrîşa çekdarî da hevxiyê xwe dîyar kirîye û gotîye kurd bûne armanc. Ev helwesteke erênî ye. Herweha Seroka Beledîyeya Parîsê seredana cîhê bûyerê kir. Beledîyeya ku bûyer lê rûdaye Alaya Kurdistanê hilda û wek tazîye û rêzgirtinê Alaya Fransayê li wê beledîyeyê nîfs kirin.

Divê em aliyên erênî û neyênî yên Ewropîyan bi hev ra binirxînin

Piştî kesên ku bi navê kurdan ew êrîşên terorî, xerabker birin ser cîh û otomobîlên xelkê Fransayê, hinek sîyasetmedar û rewşenbîrên kurdan, piştgirîya van kiryarên

terorî kirin û gotin “Ev kiryarna, li dijî durûtîya Fransayê û Ewropîyan kiryarên meşrû ne, berteka însanî ya hinek ciwanên kurdan e”.

Helbete gava em Fransayê û Ewropîyan dinirxînin, nabe ku em bes bi yek alî binirxînin û şîroveyan bikin; divê em bi aliyên wan ên erênî û neyênî nirxandineke du alî bikin.

Gava ku em behsa hinek helwest û sîyaset û kiryarên erênî yên Fransayê û yên Ewropîyan dikin, divê em helwest û sîyaset û kiryarên wan ên di dîrokê da jî jibîr nekin.

Em baş dizanin ku ji destpêka sedesala 19ê heta destpêka sedesala 20ê, li gel Dewleta Osmanî û Îranê, dewletên wek Fransa, Brîtanya, Rûsya, Almanayê jî di rêlibergirtina dewletbûna Kurdan da bûne aktorên esasî. Herweha em baş dizanin ku Fransa û Brîtanya bi Peymana Lozanê aktorên sereke ne ku Kurdistan kirine çar perçeyan.

Em baş dizanin ku Emerîka, Netewên Yekbûyî, Yekitîya Ewropayê ji roja îmze kirina Peymana Lozanê heta destpêka salên 1990î, hema hema tu carî piştgirîya kurdan nekirine, gelek caran rê li ber kurdan girtine, piştgirîya dewletên dagirkerên Kurdistanê kirine.

Di van salên dawî da jî, di kuştina herdu Serokên PDK Îranê, şehîdên Kurdistanê Dr. Qasimlo û Dr. Şerefkendî da, di kuştina jina kurd Sakîne Cansîz û herdu hevalên wê yên jin ên Kurd da, dewletên Awûstûrya, Almanya û Fransayê mixabin lêkolîn û lêpîrsîneke ewlehî, hiqûqî û dîplomatîk ya pêwîst nekirine; an ev êrîşna û qesasên wan nedarizandin, an jî bi helwesteke gelekî sist çûne ser van êrîşan.

Ji aliyekî din ve jî, bi taybetî ji sala 1991ê ve heta îro,

di derbarê kurdan da, li gel hinek helwest û sîyasetên Emerîkayê yên neyênî jî, em şahidê piştgirî, helwest û sîyasteke erênî ya Emerîkayê û Fransayê ne jî.

Helbete ku yê şikil dide sîyaset û helwestên dewletan, berjewendîyên wan ên dewletî ne. Di van 30 salên dawî da, car caran berjewendî û sîyasetên hinek dewletan, rê ji bideştixistina mafên neteweyî, niştimanî yên milletê kurd ra jî vekirîye. Nimûneya vê yekê ya herî berbiçav jî, helwest û sîyasetê Emerîka û Fransayê ya di derbarê Sedam Huseyîn û rûxandina Rejîma Beasê ya li Iraqê ye. Di sala 1991ê da bi pêşkêşîya Fransa û Emerîkayê, ji aliyê hêzên hevpeymanîya navdewletî ve, li ser beşeke asîmanên Başûrê Kurdistanê biryara qedexeya firîna balafirên hat girtin. Vê biryarê bingeha rizgar kirina Hewlêrê, Silêmanîyê û Dihokê û bingeha Herêma Federe ya Başûrê Kurdistanê ava kir.

Bi taybetî Fransa û herweha Emerîka(ji xeynî helwesta wê ya li dijî referandûma serxwebûnê û çavlêgirtina wê ya di 16ê cotmeha 2017ê da dagir kirina Kerkûkê û navçeyên ku mijara madeya 140î ne), li Başûrê Kurdistanê ji bo piştgirîya kurdan, ji bo yekgirtina hêzên pêşmerge, sîyaset, alîkarî û helwesteke erênî dimeşînin. Herweha di destkeftinên ku îro li Rojavayê Kurdistanê da hene û di hewlên ava kirina tifaqa Kurdî-Kurdî ya li Rojavayê Kurdistanê da roleke gelekî girîng ya Fransayê û Emerîkayê heye.

Fransa û Emerîka li Başûr û Rojavayê Kurdistanê di şerê kurdan ê li dijî DAIŞê da jî piştgirî kurdan bû.

Fransayê li himberî Referandûma Serxwebûnê ya li Başûrê Kurdistanê helwesteke neyênî nîşan neda.

»»»Doma R:2

Fransa li himberî siyaseta Tirkîyeyê ya li dijî Rojavayê Kurdiştanê jî, piştgirîya kurdan dike.

Tirkîye ji helwest û siyaseta Fransayê ya piştgirîya kurdan dike gelekî aciz e.

Divê em li cîhanê dijminên xwe kêm, dostên xwe zêde bikin

Piştî kuştina keça kurd Jîna Emînî, raperîna gelê me yê Rojhilatê Kurdiştanê û gelên Îranê, di qada navnetewî da û di raya giştî ya gelên Ewropayê û gelên din ên cîhanê da ji bo kurdan

piştgirî û sempatiyeke mezin bi xwe ra anî. Bi taybetî li Fransayê jî ev piştgirî gelekî baş bû.

Gava ku em vê siyaseta Fransayê ya ji bo piştgirîya kurdan ya van salên dawî didin ber çavan, meriv baş têdigihîje ku Tirkîye, Îran, Sûriye çima ewqas ji Fransayê aciz in. Û meriv baştir têdigihîje ku, wan êrişên terorî, xerabker yên hinek kurdan birin ser cîh û otomobîlên xelkê Fransayê, çiqasî di berjewendiyên Tirkîye, Îran û Sûriyeyê da ne, çiqas zerarê dide kurdan.

Mixabin, gava ku meriv en-

camên wan êrişên xerabker û terorî dide ber çavan, ne mimkune ku meriv van êrişan bes wek êrişên çend ciwanên ku bi hîsiyat tevgeriyane, wek bertekeka çend kesên ji Fransayê acizin pênase bike. Aşkereye ku destên hinek îstixbarat, dewlet, hêzên tarî, organîzyon û dijminên kurdan tê da heye.

Di demeke ku rûdanên li her çar perçeyên Kurdiştanê bi xweşî û nexweşiyên xwe ve tesîrê li hevdu dikin da, divê hemû kurdên cîhanê di her helwest, gotin û siyasatên xwe da bi berpirsariyê tevbigerin, rê ji xerabiyên xêrnexwazan ra xweş nekin. Divê

hemû kurd ji hevdu ra bibin alîkar, piştgir.

Herweha divê hemû kurdên cîhanê dest bidin hevdu da ku li cîhanê dostên xwe zêde, dijminên xwe kêm bikin. Divê em rê nedinê ku hinek kes li ser navê kurdan, bi provokasyon û siyasatên xerabker, wan şaxên darê yên ku di bin lingên kurdan da ne bibirin.

Yekgirtina kurdan her zerûriye; lê piştgirîya dewletên mezin û ya gelên cîhanê jî bi qasî wê girîng e.

Muştafa Ozçelik
Serokê Giştî yê PAKê

Remza şoreşê û destkevtên 110 Rojan de

**N:Nûredîn
Sofîzade**

Vê carê şoreke cuda ji carên pêşda, bi şiklê cuda, diruşmên cuda, armaceke cuda, ev nêzî 4 mehane ku li Îranê de bi dijî dîktatoriya rejîma Îslamî destpêkiriye û keya niha jî bi awayê cur bi cur dom dike.

Vê şoreşê li Rojhilatê Kurdiştanê destpêkir, ev jî xwedî derkevtina gelê Kurd ji kerameta keça Kurd a bi navê Jîna Emînî xelka bajarê Seqîzê bû ku li Tehrana peytextê Îranê kevte ber êriş û lédana hêzên cinayetkar yên rejîma dijî mirov ku vê keça Kurd bi vê sedemê canê xwe ji dest da.

Lêreda naxwazim basê bûyerên di vê heyamê de bikim, belkî dixwazim cudahiya vê şoreşê û xalên serkevtinê yên vê bikim.

Di destpêka vê şoreşê de heya niha gelek destkevtên

girîng hebûne ku ev jî nîşana serkevtina bi ser dîktoriyê ye, wirda dixwazim amaje bi çend xalên girîng ji wan serkevtinan bikim.

1- Yekitiya di astê seranseriyê Îranê de çêbûyî ku di heyamê deshîlata reş a wê rejîmê de bê mînak bû.

2- Pêşengiya Jinan li her qad û çalakiyeke wê şoreşê da, ku ev jî bê mînak bû, dengê pêşengiya jinan di vê şoreşê de bona rizgarî ji destê dîktoriyê û bideşt ve anîna mafê xwe û li ser xwe wêde birina sitema sîstematîka çend qat li astê dînyayê de deng veda û karî bala hemî xebatkar û parêzer û bervankarên mafê jinan û deshîlatdarên zaf welatan û sazî yên navnetewî bo aliyê xwe rakêşe.

3- Yekitî û hevdengiya hemî netewên pêkhînerên Îranê, ku heya niha bê mînak bû û rejîmê di heyamê derbasbûyî de karîbû bi sedema nebûna hevahengî û yekrêziya di navbera wan netewan de, dirêjîyê bide bi dîktoriya xwe û bo vê armancê jî rejîmê hertim cehda çêkirina kêşe û tevdaniya di navbera netewan dida.

4- Yekitiya di navbera hemî Ol û ayînên cuda ye di nava Îranê de, bi hemî cudahiyan baweriya xwe, lê, vê carê hemî xelkê girêdayî bi heçî

baver û olekê, karîna ve çeka cudahiya olan ji dest rejîma dîktator biştînin ku ev 44 sale bi dijî hemî xelkê welat bikar tîne.

5- Yekitî û hevdengiya di navbera hemî qat û texên cuda cudaye di Îranê de, wek bazarî, bajarî, gundî, esnaf, kirêkar, xwendîkar, mamostayên olî û mamostayên zankoyan, pereştar, hunermend, sînemakar, werzişvan û ... hwd ku di heyamê deshîlata reş a wê rejîmê de bê mînak bûye.

6- Yekitî û yêkdengiya di navbera şoreşa navxwe û hemî çalakên Îranî û opozîsyonê li derveyî welat ku bê guman çalakiyên derve yên Îraniyan û girse û xwenîşandanên wan kariye bala civatgeha navneteweyî zêdetir bo aliyê wê şoreşê ve rabikişe.

7- Piştewaniya welat û deshîlatdarên zaf welatan ji vê

şoreşa wê carê ye Îranê bi dijî dîktatoriya rejîma îslamî ku li dîrokê de bê mînak bûye û bitaybetî li heyamê deshîlata wê rejîmê de bê mînak bûye.

8- Hevdem digel vê şoreşê netifaqî û xwe cuda kirina pareke berçav ji deshîlatdarên rejîmê ji deshîlata dîktator û heta li asta malbata Elî Xameneyî yê dîktator bixwe û kevtina digel pêvajoya şoreşê.

Belê ev xalên serwe û renga gelek mijar û xalên din jî hebin, hemî ev mînakan in ku em dikarin pê piştraşt bin ku ev şoreşa zû yan direng dê serkev.

Renga hevdem digel wan xalên erênî, hinek xalên nerênî jî xuya bin, lê, bêguman îrada serkevtinê û berxwedanê zêdetir û hemî nîşana eyana serkevtina wê şoreşê ne û serixûniya dîktoriyê gelek nêzîke.

Abdula Hicab: “Danîna dorpêçan ji aliyê welatên xwedî hêjimonî di asta navneteweyî de bo ser dewletek, aliyek an organek fermî nîşaneya hindê ye ku ew alî di asta navneteweyî de meşrûiyeta xwe ji dest da ye”.

Abdula Hicab
Çalakvanê Siyasî

Me digel Abdula Hicab çalakvanê siyasî li derheq tehrîmkirina Spaha Pasdaran ji aliyê welatên Ewropî û Amerîkayê ve hevpeyvîn pêk anî navbirî got: “Danîna dorpêçan ji aliyê welatên xwedî hêjimonî di asta navneteweyî de bo ser dewletek, aliyek an organek fermî nîşaneya hindê ye ku ew alî di asta navneteweyî de meşrûiyeta xwe ji dest da ye”

P: Rêzdar Ebdûk Hicab, Komara Îslamî serdarê Spaha Pasdaran yê bi navê Mihemed Keremî wekî parêzgarê Sîstan û Belûçîstanê dest nîşan kir, bi nerîna we çima kesekî asayî dest nîşan nekir bo vê posta parêzgehê?

B: Ev vedigere ser siyaseta giştî ya rêjîmê ku piraniya pile û payeyên deselate dane destê fermande û berpirsên pilebilind yên Sipaha Pasdaran. Tenê di dema Reîsî de, ez bawer im ew kesê 14-15ê ye ku ji berpirsariya Sipahê re derbasî pileya Parêzgarîyê dibe. Elî Rîza Fexarî parêzgarê Tehranê, Zeynîl Abidîn Rezewî Xurem Parizgarê Azerbaycana Rojhilat, Ye`îqûb Elî Nezerî parêzgarê Xurasan a Rezewî û gelek fermandeyên din yên sipahê di dema Reîsî de bûne parêzgar. Parêzgarên din jî hema bi giştî an jî Sipahê tîn, an jî beşên îstixbaratî û ewlekariyê.

Lîsteya parêzgarên her çar parêzgehên Rojhilatê Kurdistanê dîmenek baştir nîşanî me nade. Temaşa bikin: Muhemed Sadiq Mitemidiyan parêzgarê Urmiyê ji ku tê? Ji beşa sîxurî, an

îtilaata Sipahê Pasdaran. Di gel ku ew bi xwe Kurd û ji Kirmaşanê ye, lê, ji roja ku xwe nas kirî heya îro tenê di dem û dezgehên ewlekarî, paraştin û dayireyên girêdayî bi beşa ewlekariyê ya rêjîmê re kar kiriye. Parêzgarê Sine Ismaîl Zariyî Kûşa ji karûbarên birêveberiya Koma diyarîkirina berjewendiyên rêjîmê (Mecmê teşxîsê meslehetê nizam) tê. Yek ji moreyên rêjîmê ye ku ji gencitiya xwe ve di dem û dezgehên ewlekarî û îstixbaratî de kar kiriye. Wî di serhildana dawî de ku bi Şoreşa Jîna tê nas kirin rola pir xirab lîst û bi awayê raşte-raşt kete xizmeta dezgehên ewlekariya rêjîmê ji bo kuştin û serkutkirina xwepîşanderan. Ji ber hindê di wê dema dawî de jî aliyê Ingilîstanê ve kete nava lîsteya Dorpêçan.

Parêzgarê Kirmaşanê, Muhemed Teyîb Sehrayî pêştir berpirsê amade kirin û şandina kesên ku ji bo rêjîmê propagandeyê dikin (Deftêrê êizamê Mubelix) bû. Ew tê çi wateyê? Tê wateya ku ji bo pêşvebirinê îdeolojî û siyaseta rêjîmê bi her awayî kar kiriye. Anî jî Sipahê pitir pasdar e. Rewşa parêzgeha Îlamê ne baştir e. Hesen Behram Niya, ji karê cîgirê siyasî- ewlekarî yê Parêzgehê tê û pêştir endamê Sipaha Pasdaran bûye.

Ew yek nîşan dide ku ji bo sipahê erka parêzgar berpirsariyek girîng e ku naxwaze bide destê kesên ku ji derweyî heleqeya Sipahê tîn. Xuya ye ku di asta parêgehê de parêzgar xwedî deselata herî bilind a ewlekarî, asayîş, pilansazî, birêveberî û ... hwd e. Ew tê wateya hindê ku Parêzgar bi xwe fermandeyek leşkerî ye, û hêza leşkerî ya rêjîmê jî di destê Sipahê Pasdaran de ye.

Rewşa Belûçîstanê di warê ewlekarî de ne ji ya Kurdistanê baştir e. Dijminatîya rêjîmê bi netewa Belûç re jî weke dijminatîya bi netewa Kurd re vedigere bo salên

deştêpêka hatina ser kar ya wê rêjîmê. Lewma diyarîkirina fermandeyek Sipaha Pasdaran weke parêzgar li wê deverê ne tiştek ecêb e.

Birêveberên dem û dezgehên din yên birêveberiyê jî an di destê sipahê de ne, an bi îzn û li gor pîlanên sipahê tîne diyar kirin. Lîsteya fermandeyên sipahê ku bûne wezîr, balyoz, şandeyên fermî û nefermî û hwd dîr û dirêje.

P: Gelo tehrîmkirina berpirsên leşkerî yên navedên cuda yên Spaha Pasdaran û sazîyên din yên leşkerî yên Komara Îslamî ji aliyê welatên Ewropî û Amerîkayê ve çi bandorek li ser rewşa Îranê li derve û hûndir dadinê?

B: Danîna dorpêçan ji aliyê welatên xwedî hêjimonî di asta navneteweyî de bo ser dewletek, aliyek an organek fermî nîşaneya hindê ye ku ew alî di asta navneteweyî de meşrûiyeta xwe ji dest da ye û ketiye nava lîsteya reş. Ew yek girîng e. Di piratîkê de jî dikare bandora xwe hebe, ji ber ku piraniya berpirsên payebilindê rêjîmê li derveyî welat, li welatên weke Kanada, Ingilîstan, Alman, Îtaliya, Feranse û heta Amerîka diraf û berjewendî hene. Hin karbidestên asta bilind hatinûçûna wan welatan dikin, kargeh û firmayên wan hene û bi şirketên wan welatan re bazirganiyê dikin. Heke dorpêç cidî bin, dikare bandora

xwe danê.

Di wan salên dawîn de, bi hemû propaganda û diruşmên rêjîmê re, lê, moreyên xwedî berpirsariyê di Sipahê de bi welatên rojavayî re her demê di nava danûstandinan de bûne. Milyarderên weke Babek Zencanî, Sadiq Mehsûlî, Muhemed Seraf û bi dehan ên din bi rêya sipahê û bi şirketîya sipahê ew mal û heyî bi dest xwe ve anîn. Zêdeyî 60% ticaret û abûriya Îranê raşte raşt di destê sipahê de ye. Kargehên bingehîn û pîşesaziya herî xwedî bandor li Îranê di destê Sipahê de ne. Lewma, dorpêç bê bandor nabin, lê bi tena serê xwe nikarin rêjîmê ji kar bixin.

P: Rêzdar Ebdûk eger tehrîmkirina sazî û berpirsên Saziya Spaha Pasdaran ji aliyê welatên Ewropî û Amerîkayê ve, bersiv neda ev welatane dikarin esmanê Îranê bo firîne daxin û daxistina esmanê firîne çi bandorek heye li ser wî welatî?

B: Ev mijarek cuda ye. Esmanê welatekê heta di dema şer de jî nayê qedexê kirin, lewma nêrînek wisa ntenê dikare hevî û xeyalek şîrîn be. Divê em xwe bi tiştê ku ber bi aqilane ye û mumkîne re elaqedar bikin. Lê, tenê weke girîmaneyek eger bê û rewşa ewlehyî biguhere, weke mînak aloziyên di navbera Îsraîl û Komara Îslamî de bigîje asta teqînê û di encama şerek îhtimalî de es-

»»»Doma R:4

manê Îranê ji balafiran re bê sînûrdar kirin, wê demê rêjîm nikare xwe li ser pêyan bigre. Weke min bas kir, ew yek ne di rojeva cîhanê de ye.

P: Rêzdar Ebdûk Hicab bi nerîna we Komara Îslamî dibe bi tehrîman bê guhertin an jî biherife?

B: Heya roja Îro çî rêjîmek tenê bi rêya dorpeçên abûrî nehatiye guherîn. Lê, di pirsên siyasî de tiştek mutleq nîne, bi wê wateyê ku tu nikarî sedîsed bibêjî ku dorpeçên şidyayî nikarin rêjîmê hilweşînin. Pirs ewe ku gelo ma ew bi tena serê xwe dikare weke yek ji faktorên hilweşandinê be? Bersiv "na" ye.

Dorpeç dikare rewşa jiyana xelkê hêj aloztir û nexweştir bike, belengazî, birsîbûn û

xêzaniyê di civakê de belav bike û bi xwe re bi dehan pirsgirêkên din bîne. Di encama rewşek wisan de, ne dîre ku gel bi berfirehî serî hilde û weke tê gotin «li ser rihê xwe re bawêje».

Di rewşek wisan de ne dîre e ku beşek ji parêzvanên rêjîmê jî berjewendiyên xwe di paraştina sîstemê de nebînin û berê xwe ji rêjîmê bizivîrin. Tenê di rewşek wisan de ye ku zemîne ji bo çûna rêjîmê xweş dibe.

P: Dawîn pir rêzdar Ebdûk Hicab dema ku tehrîm û daxistina esmanê firînê li ser welatên dîktator de bersiv neda, mezin hêzên cîhanê dikarin bijardeya êrîşa leşkerî hilbijêrin?

B: Rewşa cîhanê di sala

2022`an de bi qazanca dîktatoran hate guherîn, mixabin. Cemserbendiyên nû ku bi şerê Ukraina re gihîste şerê rû bi rû, bû heger ku rêjîmên dîktator hêj zêdetir pişta hevûdu bigrin. Çîn weke cemserek nû ya abûrî û leşkerî wê zêdetir destê xwe dawêje siyaseta cîhanî û dixwaze bibe parsengek nû.

Ji bo Çînê pirsên weke mafê mirovan, demokrasî û wekhevî ne pîvan e. Rûsiye ketiye nava çembera hêzên xwedî bandor û xwe di nava alingariyek cidî de dibîne. Koreya Bakûr bûye alingariyek cidî ya Etomî. Di qeyranek hê zêdetir de ew rêjîm wê destê hevûdu bigirin.

Di asta navçeyê de Tirkiye wê bi rêjîma Esed re ku dost û bermayîxwarê rêjîma Komara Îsmaliye ketiye nava

diyalogê û ber bi asayîkirina pêwendiyên ve diçe. Ji welatên derdora Kendavê bi der, Êraq, Pakîstan û Tirkiye wê heta dawî li hember destverdanek derveyî li dijî rêjîma Komara Îslamî bin. Ji hindê jî bi der, Amerîka ne amade ye di rewşa niha de xwe bixe nava şerek nû de ku encam jê re ne diyar e.

Di vê navê de tenê Îsraîl e ku ewlekariya xwe di nebûna rêjîma Komara Îslamî de dibîne. Ew jî divê gelek hûr û gir bike heya xwe bixe nava alingariya şerek raşte raşt bi rêjîma komara Îslamî re. Lê eger rewşek wisan hate pêş Amerîka wê bi hemû şiyana xwe Îsraîlê biparêze.

Li ser wê bingehe divê piranî li ser potansiyelên navxwe ji bo guherandina rêjîmê bê hesab kirin.

Di Derbarê ola Zerdestiyê de ku oleke kevin ya Kurdan e; bi çend zanîn...

N: Agirî Botan

Di ola Zerdestiyê de her û her şîretên bona paraştin û paqîşkirina xwezayê ya li cîhanê tê kirin. Her weha di yalekta xwezayê de her warî de bi hûrbînî tê ravekirin.

Bawermendên vê olê her roj sê caran ji bo afirandina cîhan û hemû qenciyan xwezayê destên xwe ber bi rojê ve bilind dikin bi şeweya perestî lawayên şekirandina qenciyan ji afirêderê nemir,baş,pak û mezin Ahûra Mezda re dikin.

Jê pê ve tê de her û her afirandin û taybetiyên wê, wekhevbûna her hebûn û zindiyan-ku xweza di hundurê xwe de cur bi cur hebûn û zindiyan di hewîne-tê behs kirin. Ji bo berde wamiya vê jiyane ya di vê jîngeha hevpar de gelek caran hişyariyên xwezaparaştinê li mirovan tê kirin.

Di van jêgiran de ji bo berde wamiya jiyana zindiyan girîngiya paraştinê ya xwezayê

ku warê zindiyan e eşkere tê diyar kirin.

“Li gorî baweriyê jiyîn ne tenê ji bo ajal û mirovan e.

Di heman demê de her hebûnên xwezayê wekî zindiyan nebin û nelivin jî di nav vê jiyînê de perçeyên wê ne,hebûna wan bi hev re girêdayî ye. Ji ber wê her keliyê bandoreka mezin û domdar li ser hev dikin.”

Bi sedema vê bandorê temami hebûnên xwezayê zindî tene qebûl kirin;wek ronahî,riwek û giya,giyanewer,cure ajal,însan...

Ev hemû zindî berhemên Xwedayê mezin ji Ahûra Mezda ne.

Divê wek sûretên Ahûra Mezda bene dîtin û ji wan re rêz bê girtin.

Mixabin roja îroyîn hişmendiya xwezaparaştinê hêj li seranserê cîhanê berbe-law nebûye.

Hêj her dewlet her însan li ser vê mijarê ya û li ser xwezayê jiyaneke hevpar li

hev ne kirine.

Hêj kêşeyên ji encama xerabkirina xwezayê çareser nekirine û hêj rê li ber xerabkirina wê nehatiye girtin. Hêj nikarin ji bo paraştina wê biryareka hevpar bidin û niqaş tê kirin.

Lê belê kêm û kêm çar hezar sal berê an nêzî çar salan ev bîr, hişmendî di nav kurdan û aryayîyan de belav bûye û bûye bingeha jiyana rojan e.

Hemû zindî wekhev,wekî hev hatine dîtin.

Bona berde wamiya wê û dayînê wê di cîhanê de tenê û tenê jiyaneke hevpar hatiye pejirandin û jiyîn. Divê ji îro şûn de jî bawerî li ser vê hişmendiye bê ava kirin û xweza bê paraştin tim û tim paqij bê hiştin.

Ji bilî van şîret û hişyariyan di Avestayê de çar hemanên jiyane yên bingehe jî derbas dibin.

Ew heman;gewher ay,agir,ax,hewa ne. Bi gelek salan şûn de Demokritosê yûnanî jî girîngiyên wan derxistîye li pêş cîhanê. Ew

sifetên Xwedayê mezin ji aliyê yêzdanên çavdêr ve tene paraştin. Anahîta yek ji wan yezdanan e û yezdê avê ye. Ew jî wekî yên din aferideya Ahûra Mezda ye. Peywira wê; hemû avên pak ji ewran dibarin bi şeweya rûbar, derya û zeryayan li ser erdê jiyane bi hêz û domdar û paqij dikin, derûniya jin û mêran pak û temiz dike biparêze. Bi rêya pesindana Anahîtayê ve jî rêz bi awayekî ji Ahûra Mezda tê kirin. Ne tenê Anahîta nêzî 30 yezd hene ku cur bi cur xwedî bi hêz in û jiyana cîhanê rêk û pêk dikin.

Dawîya dawî di çanda kurdan de giramiya baweriyê Xwedaperstiyê û olê zêde ye. Ji jiyana rojane bigrin heta derûniya mirovan bandoreka mezin li ser mirovan dike.

Lewma dagirkeran bi rêya olê kurdan xapandine nêzî xwe kirine ,asimîle kirin. Heta niha jî pirranî di gundan de bi vê bawerî,hiş û bîrê ve tevdi gerin bi rêzgirtina xwezayê ve jiyana xwe didomînin. Ji xwezayê bi tîra xwe sîdê digrin.

Mîrza Akar: "Welatê me Kurdiştan li Rojhilata Navîn û Nêzik de, cîyekî stratejîk cîh digire"

Mîrza Akar
Endamê Navendî ya PAK

Me digel rêzdar Mîrza Akar li derheq piştigiriya dewletên biyanî li Kurd li Rojhilata Navîn e hevpeyvîn pêk anî û navbirî got: "Welatê me Kurdiştan li Rojhilata Navîn û Nêzik de, cîyekî stratejîk cîh digire"

P : Rêzdar Mîrza Akar hûn rola partiyên Kurdî di navbera rikeberiyên Amerîka û Rûsyayê de li Rojhilata Navîn de çawa dinirxînin?

B: Heger em bi giştî bifikirin, her dewletekî zilhêz (Amerîka, Rûsya, Brîtanya, Çîn, Fransa, Almanya û hwd.) li Rojhilata Navîn, li gor berjewendiyên xwe yên neteweyî, xwedî plan û projeyên stratejîk in.

Welatê me Kurdiştan li Rojhilata Navîn û Nêzik de, cîyekî stratejîk cîh digire. Hîn bi peymanana Sykes-Picot ku 1916an de ku di navbera Înglîstan û Fransa de û bi pejirandina Rûsyayê hat îmzekirin, erdê Împaratoriya Osmaniyan di navbera xwe de perçe dikirin. Lê piştî Şoreşa Oktober ya Rûsyayê, hukumeta Şoreşê plana Sykes-Picot ku bi dizî bû, eşkere kirin û ew xwe ji wê peymanê vekişandin. Piştî şerê Yekem yê Dunyayê, Înglîstan û Fransa bi dewleta nû ya Tirk ku serkêşiya wî Kemal Atatürk dikir, Kurdiştanê di navbera xwe de fermî perçe kirin. Bi Peymana Lozanê ku çend mehên din wê sed salê xwe dabigre, perçê mezin ji Tirkiyê re ma, perçeyek bi mandata Irakê ve ji Înglîstanê re û perçeyek jî bi mandata Suriyê ji Fransayê re ma. Jixwe perçeyek

di bin destê Îranê de bû.

Piştî vê peymanê Kurdiştan bû koloniyekî navneteweyî û qedera Kurdiştanê ket destê zilhêzan. Kurdiştan bû berikek lîstika wan. Şerê duyem yê dunyayê de Rojhilatê Kurdiştanê bû platformeke rikberiya Înglîstan û Rûsyayê.

Bi dehan sale ku pêşî Rûsya wek Pakta Varşova û Amerîka jî di NATO yê de li ser herêmê hukim dikirin. Îro jî, her dû welatên zilhêz li gor berjewendiyên xwe yên neteweyî bi plan û bernamêyên stratejîk hukmê xwe didomînin. Heger car caran tîkiliyên wan li hin perçeyan, bi aliyên Kurdî re çêbûbin jî, herdem hevkarê dewletên ku Kurdiştanê di navbera xwe de perçekirine re bûne. Piştî şerê Duyem yê Dunyayê, Dewletên Yekbûyî yê Amerîka derket pêş. Heta Yekîtiya Sovyetê tîkçû, DYA û Yekîtiya Sovyetê Kurdiştanê kirin qurbana balansa navbera xwe.

Îro jî, Kurdiştan bi çar parçeyên xwe ve, ji bo birêvebirina bernamêyên xwe, ji bo wan herdû welatan giring e. Helbet ev herdû welat jî, di danûstandinên xwe yên bi partiyên kurdî re jî li gor plan û projeyên berjewendiyên welatên xwe birêve dibin. Li vir a giring hêza partiyên Kurdî ya di nav gel de, hêz û zaniştên wê yên dîplomasiyê, zanînan, proje û planên partiyên Kurdî û ya herî giring, çî bide wana ku beramber wî çî bide est bixe, bû. Di vir de daxwaz gihîştina armancê ye. Ji bo wî jî, divê partiyên Kurdî di daxwazên xwe de zela bin. Ji bo daxwazên xwe xwediyê bernamê bin. Divê, partiyên Kurdî li gor berjewendiyên neteweyî rola xwe bileyzînin. Take rêya biserketina dîplomasiyê û danûstandinan ew e. Tê zanîna ku, di siyaseta berjewendiyên welatan de, dostên her gav dost û dijminên her gav divmin tune ne. Li gor rewşê dijmin dikare bibe dost, dost jî bibe dijmin. Berjewendî li pêş hemû

tiştî ye. Divê partiyên Kurdî jî bi wê saîkê tevbigerin..

P: Rêzdar Mîrza Akar Rûsya pêka hewce piştigiriya partiyên Kurdî Sûriyayê nake sebeb çîye?

B: Hevkarîya Rûsya û Sûriyê qedim e. Em dikarin bêjin ev niv qirn e, ev peywendî heye. Pêşî bi Hafîz Esed re, piştî wê jî, bi kurê wî, Beşar Esed re ev peywendiyên di warê siyasî, aborî û leşkerî de didome. Rûsya ji bo Sûriyeyê girîng e, ji ber ku bi alîkarî û piştigiriya Rûsyayê, li piya ye. Sûriyê jî ji bo Rûsyayê girîng e, jiber ku him li Rojhilata Navîn û him jî li dor Behra Spî yekane dewlet e ku erdê xwe kendav xwe ji leşker, balefir û keştiyên Rûsyayê re vekirîye. Ne ji Suriyê be, tu welat cî nade keştiyên şer yên Rûsyayê. Pêşîya krîza siyasî ya Sûriyê tu daxwazekî tevgera kurd li Sûriyê ya mafê statûyê (Xwe muxtarîyet, Fedreralî ya jî serxwebûnê) tune bû. Bitenê daxwaza mafên çandî hebûn. Piştê tîkçûna siyasî ya dewleta Sûriyê, tevgera kurdî li gor derfetên nû, daxwazên xwe bilind kirin.

Rûsya berê jî û nuha jî piştigiriya daxwazên Kurdan nake, ji ber ku, Rûsya li gel parçebûna dewleta Sûriyê nîne. Li gel ku ev 11 sal e dewleta Sûriyê parçebûyî ye û gelek dest û hêzên navdewletî ketine nav û axa dewleta Sûriyê parçe bûye, her herêmekê hêzek birêve dibe jî Rûsya her piştigiriya rejîma Beşar Esed kiriye û nuha jî dike. Hewil dide carekî din di nav sînorê wê yê berê de, dewleta Sûriyê yekpare bimîne. Rûsya her riya Şamê nîşanî Rêvebirîya Xweser û herweha hêzên siyasî yên Rojavayê Kurdiştanê dide.

P: Gelo siyasatên piştigiriya aliyên Komarîxwaz û Demokratwaz yên Amerîkayê li derheq paşeroja Kurdan li Rojhilata Navîn de çawa dinirxînin?

B: Di siyaseta hundirîn de ferqiyetên her du aliyan hene û berbiçav in. Di kar û barên derve de ferqiyetên navbera herdû aliyên (Komarîxwaz û Demokratîxwaz) cûdahiyên nûansî hebin jî, ne mezin in. Amerîka îro li Rojhilata Navîn e. Peywendî û stratejiyên wî hem bi dewletên herêmê re û hem jî bi muxalefetên wan re hene. Amerîka baş dizane ku gel û neteweyekî kurd heye, neheqiyekî dîrokî lê hatîye kirinê. Û kurd bi giştî wê neheqiyê qebûl nekirine, ji bo ji holê rakirina vê neheqiyê bi dehan sale tîkoşane û niha jî tîdikoşin. Amerîka li gor stratejiya xwe dema pêwîst buye bi Kurdan re tîkildar bûye. Ji ber Turkiyê endamê NATO ye, tu car nexwestiye bi hêzên Bakûrê Kurdiştanê re yekser tîkildar bibe. Di dema Şah de meriv dikare ji bo Rojhilatê Kurdiştanê re jî vê yekê bibêje. Heger pêwendiyê Amerîka bi Rêvebirîya Xweser û bi Herêma Kurdiştanê re hebe, ji ber şerê bi ÎŞÎDê û dijberîya Esad û Sadam çêbûye. Hem Komarîxwaz û hem jî Demokratîxwaz bi giştî Amerîka li gor berjewendiyên xwe yên neteweyî tevdigerin. Di şeweyên peywendiyên bi kurdan re, ferqên biçûk, di navbeyna herdû aliyên Amerîkî de hene.

P: Gelo siyaseta Rûsyayê ya di derheq gelê Kurd de, piştî şerê Ukraynê, ber bi çî aliyekê ve diçe?

B: Ku em li dîroka pêwendiyên di navbera Rûsya û Kurdan de binêrin, emê bibînin ku Rûsya tu carê li gel kurdan helwestekî baş negirtiye. Me li jor qal kir, beriya Şoreşa Oktobê, Rûsya bi planê hevkarîya Sykes-Picot re bû ku Kurdiştana di bin nîrê Osmaniyan de, di navbera xwe de perçe dikirin. Piştî Şoreşê, Lenîn piştigiriya dewleta Tirk ya Atatürk kiriye ku perçê mezin yê Kurdiştanê îlhaq kiribû. Piştî

Nerîna Lîderan

“Mustefa Hicri:”

Rejîma Komara Îslamî ji aliyê bîrdozî ve hilweşiyaye û bi jîdestdana hêzê re rûbirû ye.

“Itamar Benguir:”

Em ê teslîmî gefên Hemasê nebin.

“Ned Price:”

Niha armanca rêveberiya Biden paraştina mafên gelê Îranê ye, ne peyman.

“Elî Xamîney:”

Jinên li gor qaîde serê xwe negrin nabe ku bi bêdîniyê bîn tewankirin.

»»»Doma R:6

Şerê Duyem yê Dunyayê Rûs piştgirî dan Şah, pişt xwe dan Komara Mahabadê. Amerîka him dema Şoreşa Îlonê û him jî dema Şoreşa Gulanê piştgiriya Mele Mustafa Barzanî nekir. Bi kurtî em vî sedûbîst salên dawîyê bînin ber çav, emê bibînin ku Rûs ne dema Çar, ne dema Lenîn, Stalîn de û ne jî nuha tu car nebûne dostê Kurdan. Her tim piştgiriya dagirkerên Kurdistanê kirine. Hege Rûsya bixwaze dikare bi hêsanî Esat mecbûrî li-

hevkirinek bi Kurdan re bike. Nuha Rûsya li dû lihevhatina Erdogan û Esad e ku encamê wê ruxandina Rêveberiya Xweser be.

Îro, ji ber şerê Ûkrayna ku Rûsya hem di warê aborî de û hem jî di warê siyasî de her çend qels ketîye jî, peywendî û danûstandinên wî bi dewletên dagirkerên Kurdistanê re zêdetir bûne.

Herçend li jor me behs kiribû ku, di prensîbên sîyaseta danûstandinan de, berjewendî

li pêşe jî, niha tu çirûskêkî ku di pêşerojê de pêngavekî erênî ya Rûsyayê li gel gelê kurdiştanê naxûyê.

Di karûbarên we de serkeftina we dixwazim Silav û rêz

Mîrza Akar
Endamê Navendî ya
Partiya Azadîya Kurdistanê-PAK
02.01,2023

Şoreşa Jina, ronesansek e li dijî çespendina hêz û serweriyê

N: Selam İsmailpûr

Di ola Zerdeştîyê de her û her şîretên bona paraştin û paqîşkirina xwezayê ya li cîhanê tê kirin. Her weha di yalekta xwezayê di her warî de bi hûrbînî tê ravekirin.

Bawermendên vê olê her roj sê caran ji bo afirandina cîhan û hemû qenciyan xwezayê destên xwe ber bi rojê ve bilind dikin bi şeweya pereştî lawayên şêkirandina qenciyan ji afirêderê nemir,baş,pak û mezin Ahûra Mezda re dikin. Jê pê ve tê de her û her afirandin û taybetiyên wê, wekhevûna her hebûn û zindiyan-ku xweza di hundurê xwe de cur bi cur hebûn û zindiyan dihewîne-tê behs kirin. Ji bo berdewamiya vê jiyane ya di vê jîngeha hevpar de gelek caran hişyariyên xwezaparaştinê li mirovan tê kirin.

Di van jêgiran de ji bo berdewamiya jiyana zindiyan girîngiya paraştinê ya xwezayê ku warê zindiyan e eşkere tê dîyar kirin.

“..Li gorî baweriyê jiyîn ne tenê ji bo ajal û mirovan e. Di heman demê de her hebûnên xwezayê wekî

zindiyan nebin û nelivin jî di nav vê jiyînê de perçeyên wê ne, hebûna wan bi hev re girêdayî ye. Ji ber wê her keliyê bandoreka mezin û domdar li ser hev dikin.”

Bi sedema vê bandorê temamî hebûnên xwezayê zindî tene qebûl kirin; wek ronahî, riwek û giya, giyanewer, cure ajal, însan... Ev hemû zindî berhemên Xwedayê mezin ji Ahûra Mezda ne. Divê wek sûretên Ahûra Mezda bêne dîtin û ji wan re rêz bê girtin. Mixabin roja îroyîn hişmendîya xwezaparaştinê hêj li seranserê cîhanê berbelaw nebûye. Hêj her dewlet her însan li ser vê mijarê ya û li ser xwezayê jiyaneke hevpar li hev ne kirine.

Hêj kêşeyên ji encama xerabkirina xwezayê çareser nekirine û hêj rê li ber xerabkirina wê nehatiye girtin. Hêj nikarin ji bo paraştina wê biryareka hevpar bidin û niqaş tê kirin.

Lê belê, kêş û kêş çar hezar sal berê an nêzî çar salan ev bîr, hişmendî di nav kurdan û aryanîyan de belav bûye û bûye bingeha jiyana rojan e. Hemû zindî wekhev, wekî hev hatine dîtin. Bona berdewamiya wê û dayînî wê di cîhanê de tenê û tenê jiyaneke hevpar hatiye pejiwandin û jiyîn.

Divê ji îro şûn de jî bawerî li ser vê hişmendiyê bê ava kirin û xweza bê paraştin tim û tim paqij bê hiştin.

Ji bilî van şîret û hişyariyan di Avestayê de çar hêmanên jiyane yên bingehe jî derbas dibin.

Ew hêman; gewher av, agir, ax, hewa ne. Bi gelek salan şûn de Demokritosê yûnanî jî girîngiyên wan derxistiye li pêş cîhanê.

Ew sifetên Xwedayê mezin ji aliyê yêzdanên çavdêr ve tene paraştin. Anahîta yek ji wan yezdanan e û yezdê avê ye. Ew jî wekî yên din aferideya Ahûra Mezda ye.

Peywira wê; hemû avên pak ji ewran dibarin bi şeweya rûbar, derya û zeryayan li ser erdê jiyane bi hêz û domdar û paqij dikin, derûniya jin û mêran pak û temiz dike biparêze. Bi rêya pesindana Anahîtayê ve jî rêz bi awayekî ji Ahûra Mezda tê kirin. Ne tenê Anahîta nêzî 30 yezd hene ku cur bi cur xwedî bi hêz in û jiyana cîhanê rêk û pêk dikin.

Dawîya dawî di çanda kurdan de giramiya bawerîya Xwedaperştîyê û olê zêde ye. Ji jiyana rojane bigrin heta derûniya mirovan bandoreka mezin li ser mirovan dike.

Lewma, dagirkeran bi rêya olê kurdan xapandine nêzî xwe kirine, asimîle kirin. Heta niha jî pirranî di gundan de bi vê bawerî, hiş û bîrê ve tevdiagerin bi rêzgirtina xwezayê ve jiyana xwe didomînin. Ji xwezayê bi têra xwe sûtê digrin.

Qebarê şikeştina Kurdî

N: Sabri Rasoul

Gelek çavkaniyan nîşan didan ku piştî têkçûna barê aborî, dê rejîma Sûriyê di paşerojêke nêzik de ber bi têkçûneke siyasî bibe, ev yek bû sedem ku hevalbendên rejîma Sûriyê, Rûsiya û Îran bi cidî bifikirin ji bo dîtina çareseriyêke bilez ji rejîma Sûriyê re.

Lîreya sûrî li hember diravên biyanî, wek dolar û euro bi awayekî kêmwêne ji nîrxê xwe hate xwar, û ev yek nîşanek aşkere bû li ser bilindbûna asta wermandina darayî "Inflation" bi awayekî bêhempa her ji destpêka qeyrana Sûriyê ya berdewam ji sala (2011) ve.

Li vir em dikarin amaje bi hin hokaran bikin ku bûn sedem bo peydakirina seqayêke guncaw bo rizgarkirina rejîmê ji hilweşînê, ku ev yek bo mana rejîmê li ser desthilatê wekî derfetekê hatin:

- Şerê Rûsyayê li ser Ukraynayê, ku keşûhewayek siyasî û aborî bo nêzîkbûna Rûsiya-Tirkîyê çêkir, û herwiha rola taybet ya Erdogan di navbera du aliyên dijber Rûsiya û Rojava de, ku herî zêde sûdê ji her du aliyên wergirt di warê aborî û herwiha jî di warê siyasî de, û bikaranîna wê çendê bo pêkanîna projeya xwe di Bakurê Sûriyê de ya ku jêre bûye wekî kabûsekî.

- Şoreşa Cemawerî li Îranê, ku dê bibe egerê çengokirina baskên rejîma Îranê û qutkirina destwerdanên wê di karûbarên welatên cîran de, û dê bandora wê kêm bike, û valahiyek dê peyda bibe, da ku piştê ji aliyê Tirkîyê ve were dagirtin, û qada Sûriyê yek ji wan qadên bazirganiyê ye bo avakirina

hevalbendiyên nû di bin navê "dijberiya terorê" de, hevdem ku rejîmên van sê welatan li gor pîvanên yasayî û siyasî rejîmên herî zêde terorîst tene pejirandin.

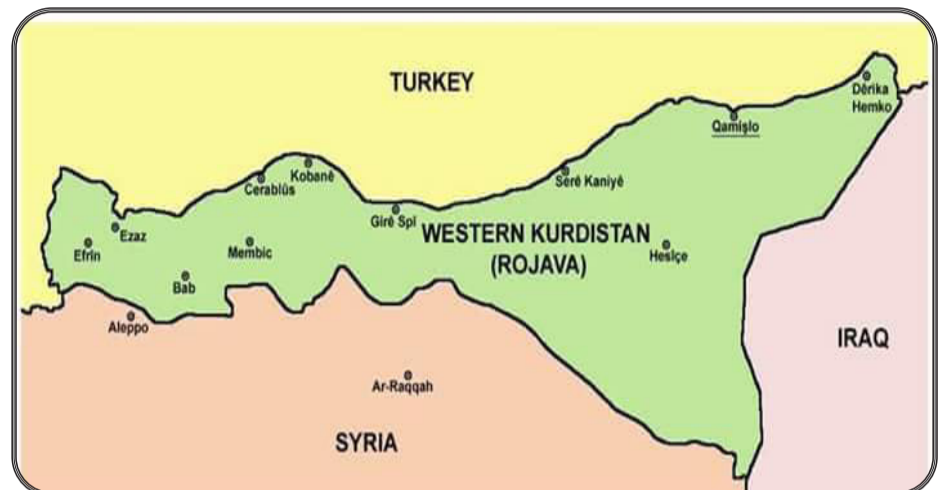
- Lawazbûna dengê Amerîka di pîrsa Sûriyê de li vê dawiyê ku rola wê bi tinê maye li ser sepandina hin sizayan li ser rejîmê wekî yasaya Qeyser, û herwiha serpirştîya Hevpeymanîya navdewletî ya li dijî DAIŞê.

- Palpiştîya Komên "Rikberiya Sûriyê" li ser helwêsta Tirkîyê yê necêgîr û ku Tirkîyê şoreşa Sûriyê û pîrsa koçberan wekî karta "Joker" li hember dawazkariyên Ewropî derbarê rewşa navxweyî û pîrsa kurdî bikar tîne, û gefan li Ewropa dixwe bi penaberên Sûriyê û ji aliyê din ve vê yekê bikar tîne bo berfirehkirina dagîkariya xwe di nav xaka Sûriyê de bi behaneyê şerê li dijî terorê.

Civîna di navbera wezîrên berevanî û ewlekarî yên Sûriyê, Tirkîye û Rûsyayê de ya li ser daxwaz û keftelefta Tirkîyê, di serî de li dijî "Rêveberiya Xweser" e, ya ku ji aliyê PYD ve li bakurê rojhilatê Sûriyê li sala 2013an hatibû ragihandin, ku Tirkîyê dixwaze nîşaneyên nû li ser hebûna metirsiyêke mezin li ser hebûna PKK bide, û pêwîstiya kontrolkirina sînoran û metirsiyên ewlehiyê li ser Tirkîyê, ku ev yek ji projeyên Erdogan yên siyaseta wî ya derve ye bo bidestxistina hilbijartinên bê.

Ji aliyê xwe ve, rejîma Sûriyê dixwaze xwe wekî serketî di şerê li dijî milletê xwe de nîşan bide, û amaje bi "keftelefta hin rejîman dike ji bo dirûstkirina pêwendiyên digel wê", û vegeandina navçeyên berfireh yên ne di bin desthilata wê de, ku serkeftina wê bi awayekî mezin girêdayî êş û azarên xelkê Sûriyê ye.

Herdu tîniyê dîtina hev in, her yek ji wan dixwaze xwe li ser qada xwe pêgeha xwe

bihêz bike, lewra herdu jî dixwazin HSD lawaz bikin.

Serokomarê Tirkîyê yê Esed bi "qatil" bi nav dikir niha nizanî kengî wî himbêz bike, bi armanca dîrxistina hêzên HSD 30 kîlometran ji sînorên xwe, ku bi vê yekê dê hejmongeriya Amerîka bi tinê li ser navçeyên "kêlgehên petrolê" bimîne.

Waliyê Şamê jî ketiye lez û bezê bo pêşwazîkirina dagîrker axa welatê xwe, û bi wî re serkeftina xwe li ser xelk û milletê xwe ragehîne.

Di vê hevkeşeyê de her sê alî heta asteke mezin digehêjin armancên xwe, ku serokê Sûriyê kontrola xwe li ser welatekê (dirav şikestî û millet mişext û derbider) xurt bike, û sînorên bakur bi garantiya Tirkîyê misoger bike, û tiştê ku Tirkîyê jî nikarîbû bi şerên leşkerî bidest bixe, bi hêsaniyê bidest xist, ku wê bikaribe êdî heta (30 kîlometran) derbasî nav xaka Sûriyê bibe), Rûsiya ji tîgihîştinê razî ye, ji ber ku li nik wê şerê li ser Ukraynayê giraniya xwe heye, hevdem ku naxwaze ti hevalbendên xwe jidest bide.

Kurd bi tinê qurbaniya vê Sînyaroyê ne, hevdem ku di gelek bûyerên dîrokî de bûne qurbanî, tiştê ku îro bi serê me tê duh, par û pêrar bi serê me hatibû, ku tîgihîştina Tirkî-Sûrî-Rûsiya wekî Rêkeftina Cezayîrê û tîkberîna xewna Kurdî ye, tevî ku "Rêveberiya Xweser" ya PYD wekî markayêke bazirganî li ser navê Kurdan hatiye tapukirin, lê PYD bi

xwe ne nûnertiya îradeya Kurd dike û ne jî derbirîne ji mafên Kurdan dike, ji ber ku bi rêya aliyên derve li ser gelê Kurd hatiye ferzkirin, û derbirîne li gelê kurd nake ne li ser asta neteweyî û ne jî li ser asta nîştimanî, tevî qurbanîdana mezin ya gelê Kurd (zêdeyî 12 hezar şehîd û zêdetirî 25 hezar birîndar), lê çarenivîsa vê Rêveberiyê û xwîna hevqas şehîdan ber bayê diçe!

Partiya ku kar û barên herêma kurdî "Rojava" ji Qendilê birêve dibe, berî niha jî dûpişkê Şamê ve hatibû jehrdan, gava serokê wê li ser zexta Tirkîyê ji Şamê qewitand, ev jî tê wê wateyê ku her tîgihîştina siyasî û nesyasî bi desthilatdarê Şamê re bê wate ye, heger di destûra bingehîn de nayê nivîsandin û paraştin.

Li vir, di demê niha de dîtina rêyêke aram gelekî zehmet e û bi baweriya min ew demê bi nakokîyan hatî derbaskirin bi dawî bûye û êdî ji kurdan re ti hêviyek nemaye ji bilî daqurtandina vê tehliyê, ev tehliya ku gelek caran me di dîrokê de daqurtandîye û bi sal û zemanan li hember derdeseriyê wê me sebir kişandîye.

Kurd bi jidestdana firsandên zêrîn navdar in, çiqas di hunera leşkerî û wêrekiya xwe de serkeftî jî bin, lê serkeftinên wan yên leşkerî bêhûde diçin ji bê tifaqî û nebûna nêrîna siyasî, hebûna nakokî û berjewendiyên kesayetî û girêdana bi nehez û neyarên hebûna gelê Kurd, û dîrok bi Kurdan û bêyî Kurdan timam dibe.

Li serûbena bûyera Hûyanê

N: Vênûs Fayîq
W: Hesên Mukerem

Li peyketina keiçka Hûyanê, bazdana ser keçikê li Sulêmaniyê û nerhetkirina du keçikan ji aliyê kurekî li bajarê Kerkûrê, Sê nûçeyên herî balkêş ên du rojên dawî yê sala 2022'an bûn ku, van her sê bûyeran, Nemaze bûyera Hûyanê, ji aliyê xelkê ve, li ser medyaya civakî komek pirsên zêde li ser hebûn ku ji wan:

- Karê keçikê li cihekê ku ji keçan re ne guncav e û tenê xortên "nexwendevan wir in" çi ye?

- Çima wan xortan wisa û bi şewazê neşariştanî û hovane ber bûne canê vê keçikê?
- Çima civaka Kurdistanê roj li pey rojê ber bi paremaynê ve dimeşe?

- Çi kesek li hember bûyerên wiha de berpirsyare?

- Digel pirsyarên han de jî, hûrdekariyên pir zêde kevtin ber çav, ku her yek ji wan bi şewazên xwe êrîş dikirin û aliyek tohmetbat dikirin.

Dibe ku aliyên Îslamî, partiyên deşhilatdar, dezgehên ewlehî, malbat û sîstema perwerdehiyê be.

Hevalekî min got: "Ez ku xort im newêrim seredana ci-hên wiha bikim". Min jê pirs kir: Çima?

Di bersiva min de got: "Hemû gencên me nehatine perwerdekirin û nizimtirîn asta hişyariya civakî hene".

Îca karesateke mezin ku di

welatekê de ku, deşhilatdar îda' a pêşkevîtin û demokrasîyê bikin, lê, asta perwerdehiyê bi berdehamî di asta kêmtirînê de be û tevgera hişyariyê her di asta xwarê de be.

Karesateke mezine ku di civakê de festîvala Şaciwan û festîvala keçên model û konsertên stranbêjên biyanî birêve diçin, kiçî di cihek din de keç bi zilya lê bixin û weke qehbe binav bikin.

Karesateke mezine ku welatek berpirsên wê meht û pensa pêşkevîtinê dikin û bajaran bi bajarên Dubayî û Parîsê dişînin, kiçî di wan bûyeran de bilî ku baz didin ser keçikan û di cihek din de bi zilya li mamoste dixin û li cihek din de keçike din bi zilyan lê dixin. Wira xemsariya deşhilatê di vê yekê de dibînim ku piştî her yek ji wan bûyeran bilî ji bazdan û deşteserkirina tohmetbaran, ti lêkolînêke micid a wisa encam nadin û ti stratîjiyeye perwerdehiya kêrhatî pêşnyar nakin bona pêşî girtin ji diyardeyên wiha.

Bûyerên han biqasî aloz û dijwar in ku niqaş li ser bê

kirin çimkî ya ku, di kanalên medyayî de hatiye dîtin vê îhsasê dide te ku, civaka me gelek pêşkevîtiye, kiçî hundr dibî, bi dehan nexweşiyên derûnî deşt nîşan dikî. Herçend ku kanalên opozîsyûn civakê dikin bi hovîtiyekê ku ti dewseke çak bûnê tê de nine û ti pêşnyar û altirinatîf û rêçareyekê pêşkêş nakin. Kesên xwedî ramana olî jî, wê bi azadiya keçan ve girê didin û wan bi serberdeyî tohmetbar dikin.

Pirsa herî girîn ku gelek dubare dibû:

Çi kesek di vê derheqê de berpirsyar e. Min bixwe di posta xwe ya li barê vê bûyerê de deşhilat bohmetbar kir, ku ev zêdeyî 30 salan e mejûlî berjewendiyên abûrî û madî yê xwe ne, ti kareke micid li ser bilind kirina asta hişyariya civakê encam nedan e.

Di vê navberê de xelkek zêde bi tohmetbarkirina mela û mîrên ayînî kabuleke din li Kurdistanê çavnhêr dikin.

Li ser hev ez ji hemûyan re dibêjim:

Di wan bûyeran de malbat, sîstema perwerdehiyê û sîstema îdarî her sê tohmetbarên sereke ne. Xemsariya malbat û seqet bûna sîstema perwerdehiyê di qonaxa bingeîn de digihîje bilindtirîn qonaxê, herwisa sîstema îdarî ku dezgeha hizbî û yê hikûmetî ku wan bi taybetmendiyên temisîl dikin, li derheq hişyarkirina civakê de û çakkirina sîstema perwerdehiyê, ti yek ji wan erkên raşteqîne yê xwe cî bi cî nekirine.

Ez behsa wê nakim ew cîhê ku keç li Hûyanê lê hatiye taqîbkirin û lêdan çiqas guncav e ku keçek wir bê dîtin an na?

Pirs li derheq tişteke tirsnak de ye ku, ev jî, ev exlaqê herî ya bikom a ku di wî cîhê de ye, ku yek xort nayê dîtin cuda hizr bike, her weke ku di wênayê de hat dîtin bikom keçik şopandine û bikom jî axavtinên xerab jê re gotine û bikom sivikatî pê tê kirin, eger ev yeka di vî welatî de bibe yasaya jiyane, dibe xwazyê bû Kabolê bixwazin ku niha Taliban wir birêve dibe..

Jin, Jiyan, Azadî

N: Nîştiman Urmiye
W: Hesên Mukerem

Di wan rojan de, silogana “Jin, Jiyan, Azadî” bûye kilîla şoreşa namumkin di Rojhilata Navîn a aloz de, di heqîqetê de jin “Ev koleya berê ya dîrokê” ye ku, bûye dujeh bo kevintirîn mîrsalariyê di Rojhilata Navîn de. Û bi peykera Şîetîya paşverû û siyasî ya ku jinê weke amûreke xizmetê ji armancên serdestî û hejmonyaya kapîtalîzmê de dibîne hejandiye, bi gotinek din di van rojan de geşbûna gelek planên lîstîka kincan gihîştîye aştî herî nizm û tepeserkirin û tundûtîjî jî dê di rûbirûbûna vê şoreşa jinê de pir bibandor nebe, ji ber ku herî zêde jin raştî zordestî û îstîsmarê hatiye.

Ku xwediyê zêdetirîn morala berxwedanî û hizra teslîm nebûn û ber bi pêşe çûnê ye, her ev teybetmendiyên han dîmenek taybet daye bi vê şoreşê û ev ji şoreşên din yê herêmê û heta di aştî cîhanê de jî cuda kiriye. Her wekî ku şoreşa “Jin, Jiyan, Azadî”yê pencereyeke ber bi azadbûn jî kategoriyên kirîzên aborî û pêkhatîya paşverû ya civakê û bindestiya çînayetî, û bi heman awayî jî vekirina pencereyekê ye bo afirandina tirsê ji kûrahiya sîstema axûndî de.

Loma, serkevtina hişmendiya “Jin, Jiyan, Azadî” tê wateya xêzkirina xeta pûçbûnê li ser hişmendiya civaka mîrsalariyê, civaka çînayetî û newekhevî, serkevtina hişmendiye dibe sebaba şikestxwarina îdola pergala axûndan, bi bê ve ku armancê bipêke tevahiya armancên wê di halê jinavçûnê ne, bi wateyek din di cerbandina xwandina çar dehkên serkut-

karî de, niha ev bixwe dibe vê cerbandinê derbas bike, cerbandinek ku dê di her rewşê de rêjeya wê ya neyînî kêr bike û Ji ber cinayetên wan ên li dijî serhildana gel, ji bilî dorandinek giran tu çareyek nemaye.

Rola jinê di vê şoreşê de pir rengîn e û faşîzma zayendî a pêkhatî ji avakerên Îslam û mîrsalariya Şî'e, li dewra Îranê hatiye dorpêçkirin di halê berfirehbûn û teqînê ye, bi gotinek din rêya hişmendiya jinê li derdora Îranê de ber bi navendê, zêdetirîn rol lîstîye, wiha zincîrên vê şoreşê şiyana sekînanandin û ji hev belavbûnê nine. Cewhera xwe naskirina jinê bo hemû qatên civakê berfreh bûye û hemû qat di halê vegeşîna jiyanek dubare ne.

Îmkan heye ku, encama vê şoreşê hinek dereng dest bikeve û demdirêj be, lê, tiştê ku şiyana texmînkirinê

ye, zincîrên wê ne ku ji qut nabin û şikestê jî naxwen, bi gotinek din hemû qatên civakê di bin bandora koalîteya şoreşa “Jîna”yê de cih girtine û pêkhatin û tevîvîsên qatên navbirî di paşerojê ne pir dûr a civaka saxlem û dûr ji nesaxiyên bingehîn de, dê ji bo nîfşên paşerojê weke mîratekê be.

Û ev yek ji taybetmendiyên bingehîn yê vê şoreşê ne ku, laş û rihê nesax yê vê rejîmê hejandiye, hema hema di tevahiya kategoriyên bingehîn, ji aborî heta kategoriyên hûr di halê hilweşînê de ne û îmkanek zêde heye ku di paşerojê ne pir dûr de li hember rewşa heyî de biçok bê, û xwar be, serî bitewîne û ber bi şîna îdamê ve here, ev gotin ji vejîna bê westîyan a jin û dayîkan di vê xakê de hatine û dibin nemir.

Navenda Hevkarî: Em teqekirin ji xwenîşanderên Ciwanroyê şermezar dikin

Navneda Hevkarî ya Partiyên Kurdiştana Îranê li derheq xwenîşandan li Ciwanroyê û serkutkirina wan ji aliyê hêzên rejîma Îranê ve daxuyaniyek belav kir û serkutkirina xwenîşanderan şermezar kir.

Deqa daxuyaniyê wiha ye:

Roja Şemî 10ê Befranbarê di nav xwenîşandanên bajarê Ciwanroyê de ciwanekî temen 22 salî yê bi navê Burhan Eliyasî bi guleyên hêzên serkutkar ên rejîmê hate şehîdkirin û zêdetir ji 10 xwenîşanderên din jî birîndar bûn û hejmareke zêde jî hatine girtin.

Di demekê de ku zêdetir ji sê mehan e li Kurdiştan û Îranê şoreşa “Jin, Jiyan, Azadî” berdewam e, hêzên serkutkar ên Komara Îslamî bi taybetî li Kurdiştanê bi awayekî bê rehmane xwenîşanderan didine ber gulleyan û xwîna wan dirijînin.

Em wek Navenda Hevkarî ya Partiyên Kurdiştana Îranê, tevî şermezarkirina serkuta xwînayî ya xwenîşanderên Ciwanroyê, em sersaxiyê dibêjine malbata şehîd Burhan Eliyasî û xelkê berxwedêr ên bajarê Ciwanroyê û hêviya başbûna bilez a birîndaran dixwazin.

Em daxwazê li civaka navdewletî û aliyên siyasî yê Kurdiştan û Îranê dikin ku li hember van tawanên rejîmê bêdeng nemînin û piştevaniya xwe ji xelkê serhildêr ên Îran û Kurdiştanê re ragihînin.

Jin, Jiyan, Azadî

ناوهندی هاوکاری حیزبه‌گانی کوردستانی ئێران
Cooperation Center of Iranian Kurdistan's Political Parties.
مرکز همکاری احزاب کوردستان ایران

Biherife Komara Îslamî ya Îranê

Binpêkariyên mafê mirov di Kurdiştanê de

Kurdpa: Di berdewamiya serhildana seranserî de 121 welatîyên Kurd canê xwe ji deşt dane

Pêka lêkolîn û zaniyariyên gihîştinî bi Kurpayê, ji dema deştêkirina serhildana seranserî li dijî Komara Îslamiya Îranê û piştî kuştina hikûmetî ya “Jîna Emînî”yê û doma serhildana seranserî, di heyama 106 rojên derbasbûyî de bi tenê li Rojhilatê Kurdiştanê, 121 kes ji aliyê hêzên serkutker ên Komara Îslamiya Îranê ve hatine kuştin.

Ew amare, amara heta 11ê Befranbarê li xwe digire ku ji aliyê “Kurdpa”yê ve hatiye komkirin. Di vê derheqê de çendîn zaniyarî bi “Kurdpa”yê re gihîştine ku lipeyketin û lêkolîn ji serastbûna û raştiya wan li ji aliyê Kurdayê ve didome.

Pêka wan amaran:

Di hema 106 rojan 121 kes canê xwe ji deşt dane

12 kes ji wan canjideştdayîyan, temenê wan kêmtir ji 18 salan bûye

5 kes ji wan canjideştdayîyan, jin bûne

Di vê amarê de, “Nesrîn Qadirî, Sarîna Sa`idî, Hemîd Gulî, Omîd Husênî, Saman Rehmanî û Elîrîza Kerîmî” bi sedema lêdana batoman ji aliyê hêzên serkutker ve canê xwe ji deşt dane.

“Ramîn fatihî, Îsmâîl Dizwar, Hêmin Aman, Şadîman Ehmedî, Mihemed Hacî Resûlpûr û Şehriyar Adilî” piştî binçavkirinê di cihên nexuya de bi sedema îşkenceyan canê xwe ji deşt dane, gotinî ye ku “Nesrîn Qadirî û Mihemed Lutfullahî” di dema binçavkirinê de hatine kuştin.

Piraniya wan welatîyan bi gulleyên şer hatine kuştin; Hatiye zanîn ku “Komar Derwîşî, Mo`imin Zendkerîmî û Rêbaz Salîhîwend” jî bi gulleyên saçmeyî hatine kuştin.

30`ê xermananê, bi 14 canjideştdayan, rojên 4 û 5`ê Xezelwerê bi 12 canjideştdan û 24 û 30`ê Xezelwerê bi 44 canjideştdanan, ji wan rojane ne ku zêdetirîn rêjeya qetla hikûmetî tê de qewimîne.

Amara canjideştdayan li parêzgehên Kurdiştanê:

Parêzgeha Sine: 40 kes (Sine 19, Dîwandere 5, Dêwlan 3, Seqiz 5, Kamêran 3, Merîwan 2 û Bane 3)

Parêzgeha Urmiye: 49 kes (Urmiye 4, Pîranşar 7, Şîno 4, Bokan 18, Mihabad 14, Serdeşt 1 û Tîkab 1)

Parêzgeha Kirmaşan: 29 kes (Ciwanro 8, Kirmaşan 6, Qesra Şîrîn 3, Şabad 3, Selasa Bawecanî 1, Giyelan 1, Serpîla Zehaw 1, Kengawer 2, Sehne 1 û 3 welatîyên xelkê Sunqurê li Kerec, Qerçek û Qezwîn)ê canê xwe ji deşt dane

Parêzgeha Îlam: 1 kes

Xurasan: 1 kes (Qûçan)

Welatîyekî xelkê Başûrê Kurdiştanê jî di rêûresma bi axsiyartina yek ji canjideştdayîyên bajarê Baneyê de bi deştê hêzên serkutker ên hikûmetê, canê xwe ji deşt da..

Mojgan Kawûsî bi danîna barimteya sê milyar Tumenî hate berdand

Roja Sêşemî sê Befranbara 1401an a Rojî, Mojgan Kawûsî, çalakvana mafê ziman û etnîkî ya xelka bajarê Kêlardeştê Mazenderanê piştî derbaskirina 104 roj girtîgeha demkî bi danîna barimteya 3 milyar Tumenî ji girtîgeha Qaimşehîrê hate berdand.

Mojgan Kawûsî ji aliyê taya 1 a Dadgeha Înqîlab a bajarê Sarî bi tohmata “kombûn û nearamî li dijî ewlehiya netewî” bi 39 meh girtîgeh û bi tohmata “bêrêzî bi rêberî” û “çalakiyên propagandeyî li dijî nizamê” bi 15 meh û rojek girtîgehê hatibû cezadan û ji tohmata “êfsad fi erz”ê bêtawan hatibû nasandin.

Mojgan Kawûsî berê jî bi girtîgehê hatiye cezadan û navbirî heta niha çendîn caran hatiye dadgehîkirin û tohmetên cuda bi ser de hatine sepandin.

Agirî

- ◆ Rojnameya "Agirî" di van malperên jêrên de bixwînin:
- ◆ www.Kurdiştanmedia.com
- ◆ www.Agirimedia.org
- ◆ rojnamaagiri@gmail.com
- ◆ www.facebook.com/Agirikirmanji

Navnîşana derveyî welat: AFKB.P. 102- 75623 ParisCEDEX 13 –FRANCE

E - Mail: Agiri2003@gmail.com

Hejmar (437)

Wêneyên berxwedaniya Şoreşa Jinê li Rojhilatê Kurdistan û Îran

